

ת"פ 9111/02/15 - מדינת ישראל נגד אחמד חסארמה

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 9111-02-15 מדינת ישראל נ' חסארמה(עציר)
בפני כב' השופט אמיר טובי
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
אחמד חסארמה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אבי אור-זך

ב"כ הנאשם: עו"ד שאדי דבאח

הנאשם באמצעות הליווי

גזר דין

1. ביום 18.3.15 הורשע הנאשם על סמך הודייתו, בעבירות שיוחסו לו בכתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון. ההסדר לא כלל הסכמה לענין העונש.
2. בכתב האישום המתוקן יוחסו לנאשם עבירות בנשק - לפי סעיף 144(א) + (ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

נאמר כי ביום 25.1.15, סמוך לשעה 15:00, הגיעו שוטרים לסוכת אבלים של משפחת חסארמה בכפר בענה במטרה לעכב את יוסף חסארמה לחקירה. הנאשם שהיה במתחם הבחין בשוטרים והחל במנוסה מהם, וזאת כשהוא נושא ומחזיק אקדח מסוג FN מספר 74423 ומחסנית עם 13 כדורים 9 מ"מ. זאת עשה הנאשם בלא רשות על פי דין לנשיאתם והחזקתם של האקדח והמחסנית. במהלך המנוסה מהשוטרים, זרק הנאשם את האקדח והמחסנית ובמעשיו המתוארים לעיל הוא החזיק ונשא נשק שמסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם, אביזר לנשק ותחמושת וזאת בלא רשות על פי דין להחזקתם ונשיאתם.

לאחר הכרעת הדין, ובטרם נשמעו הטיעונים לעונש, נעתרתי לבקשת הסנגור והוריתי על הפניית הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו.

3. בתסקיר מיום 9.6.15 נאמר כי מדובר בצעיר כבן 29, נשוי מזה כ-7 חודשים שהתגורר עובר למעצרו בבניין בו מתגוררת משפחת מוצאו בכפר בענה. אחיו הבכור נהרג ביוני אשתקד מירי על רקע סכסוך עם חלק עמוד 1

מבני משפחתו המורחבת. האח, בן 31 במותו, הותיר אחריו אישה ותינוקת החיות עם המשפחה במתחם המשפחה בכפר בענה.

שירות המבחן ציין כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות אולם משיחה עמו עלה כי בשנים האחרונות נעצר מספר פעמים בחשד לביצוע עבירות נשק ואלימות על רקע סכסוך שהתגלע עם חלק מבני המשפחה המורחבת. אותו סכסוך גרם למותם של שלושה אנשים, בכללם אחיו הבכור של הנאשם שנהרג, כאמור, ביוני אשתקד, דודו שנהרג ימים ספורים קודם למעצרו בתיק זה ובן מהמשפחה היריבה. הנאשם חשוד בגרימת מוות בתיק אחר ועצור עד תום ההליכים. בגין העבירה נשוא תיק זה מצוי הנאשם במעצר מיום 25.1.15 כאשר תחילה היה בכלא צלמון ובחודש אפריל הועבר לאגף המיועד לטעוני הגנה בבית מעצר הקישון. בהתייחס לכתב האישום, נטל הנאשם אחריות מלאה והביע חרטה על מעשיו שנבעו, לדבריו, מרצונו למנוע מקרובי משפחה להשתמש לרעה בנשק על רקע הריגת דודו.

בבואו לגבש הערכת סיכון לפריצת גבולות מצידו של הנאשם, הביא שירות המבחן בחשבון את תפקודו התעסוקתי היציב ויחסיו המשפחתיים התקינים. כן נלקחה בחשבון ההתרשמות מן הנאשם לפיה מדובר במי שהשכיל להימנע מהסתבכות קודמת עם החוק וניחן בתפיסת עולם הנוגדת שימוש באלימות כלפי האחר. מנגד, מעמדו בשלב זה כעצור החשוד בגרימת מוות ונסיבות והשלכות הסכסוך הקיים שהוביל בין היתר לאבדנים קשים, מצביעים על קיומו של פוטנציאל להישנות עבירות בנשק. לאור זאת לא בא שירות המבחן בהמלצה על חלופות עונשיות או שיקומיות במסגרת הקהילה העשויות להפחית סיכון להישנות מעשים דומים בעתיד.

4. בטיעוניה לעונש עתרה המאשימה למתחם ענישה שנע בין שנתיים וחצי לארבע וחצי שנות מאסר בפועל וכן למאסר מותנה. לדבריה, נסיבות ביצוע העבירה הן חמורות באשר הנאשם החזיק ונשא נשק בתוך סוכת אבלים, מקום שבו אמורים אנשים להתייחד עם זיכרון יקיריהם ללא מורא וללא סיכון. בנוסף, הנשק עצמו הוא בקוטר לא קטן ונשיאתו עם כמות לא מבטלת של כדורים מהווה נדבך נוסף לחומרת האירוע.

לגבי התסקיר נאמר שעל אף ששירות המבחן התרשם שמדובר במי שנעדר הרשעות קודמות, הרי שנסיונות העבירה הנטועות בסכסוך דמים קשה בין משפחות והסיכון מצידו של הנאשם להישנות התנהגות דומה בעתיד, לא איפשרו לשירות המבחן לבוא בהמלצה על חלופה עונשית או שיקומית. נוכח כך, סבורה המאשימה כי יש לגזור על הנאשם עונש ברף הגבוה של המתחם.

5. בפתח טיעוניה לעונש ציין הסנגור כי אין חולק שמדובר בעבירות חמורות. יחד עם זאת יש להביא בחשבון את נסיבות החזקת הנשק ואת נסיבותיו של הנאשם. מדובר במי שזו הסתבכותו הראשונה בפלילים שעד אליה ניהל אורח חיים נורמטיבי ויציב. ב"כ הנאשם ציין כי אף התרשמות שירות המבחן משולחו היתה חיובית. עיון בתסקיר מלמד כי מדובר בתסקיר חיובי.

הסנגור הוסיף כי יש להביא בחשבון את הודייתו המיידית של הנאשם עוד במשטרה וכן את נטילת האחריות על ידו על מעשיו, הן בפני בית המשפט והן בפני שירות המבחן. בנסיבותיו האישיות מנה הסנגור, בין היתר, את העובדה שלנאשם נולדה בת שעד היום לא זכה לראותה.

לאור התסקיר ולאור הודייתו המהירה של הנאשם במשטרה סבור בא כוחו כי ניתן להסתפק בימי המעצר, שהחל ביום 25.1.15.

6. בדברו האחרון אמר הנאשם כי הוא יודע שעשה טעות והבטיח לבית המשפט כי לא יחזור על מעשיו. הוא ביקש להשתחרר לביתו על מנת שיוכל להיות לצד אשתו ובתו.

7. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולשם כך נדרש בית המשפט להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

אין חולק כי העבירות בהן הורשע הנאשם חמורות. נשיאתו והובלתו של נשק במתחם בו מצוי קהל טומן בחובו פוטנציאל למעשה אלימות העלול לסכן חיי אדם. בית המשפט העליון עמד לא אחת על כך שעבירות הנשק הפכו למכת מדינה שיש צורך להתייחס אליה בחומרה. בע"פ 8416/09 **מדינת ישראל נ' חרבוש ואח'** (9.6.2010) נאמר כי:

"חומרתה של עבירת החזקת הנשק, מקורה בכך שעבירה זו אינה נעשית לרוב אלא כדי לאפשר ביצוע של עבירות אחרות שמעצם טבעו של הנשק כרוכות באלימות ובהפחדה... המציאות השוררת בארץ המתבטאת בזמינותו של נשק חם ורב עוצמה שיש עמו פוטנציאל להסלמת האלימות העבריינית, מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה (ראו ע"פ 1322/04 **מדינת ישראל נ' פס**, סעיף 4, 19.4.04). יש לעשות כן עוד בטרם יעשה באקדח שימוש קטלני, באמצעות הרחקת המחזיק בו מן החברה לפרק זמן, והעברת מסר מרתיע באמצעות עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל (ראו למשל ע"פ 3361/08 **ליבוביץ נ' מדינת ישראל**, 27.7.08; ע"פ 5220/09 **עוואודה נ' מדינת ישראל**, 30.12.09)."

בע"פ 1323/13 **רן נ' מדינת ישראל** (5.6.2013) הדגיש בית המשפט את המגמה המתחייבת של החמרה בענישה בעבירות נשק המיושמת בפסיקה בשנים האחרונות, לצד הצורך להקפיד על ענישה אינדיבידואלית התואמת כל מקרה לנסיבותיו. נאמר כי:

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו

המדאגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן 'התגלגלותם' של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין הניצין ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זו...למותר לציין כי אין בכך כדי לחתור תחת האופי האינדיבידואלי שבמלאכת הענישה, הנעשית בכל מקרה לגופו, לפי נסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם".

8. בענייננו, מדובר אמנם בעבירות חמורות מעצם טיבן, בהיותן עבירות נשק. יחד עם זאת, מדובר בעבירות של החזקה ונשיאה אשר נקבע לגביהן כי הן מצויות במדרג הנמוך של עבירות הנשק. בנוסף, יש להביא בחשבון, בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, את סוג הנשק שבו מדובר וכמות התחמושת שנתפסה.

בע"פ 1332/04 **מדינת ישראל נ' פס** (פ"ד נח(5), 541) נאמר כי:

"בבוא בית המשפט לגזור את הדין בעבירה של החזקה ונשיאה של נשק, עליו להתחשב בנסיבות שבהן באה לידי ביטוי החומרה המיוחדת שבעבירה, בין היתר, יתן בית המשפט את דעתו על סוג הנשק המוחזק שלא כדון, על כמותו, על התכלית שלשמה הוא מוחזק ועל הסכנה המוחשית שיעשה בו שימוש".

9. בהתחשב במכלול הנסיבות של ביצוע העבירה, הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם העונש הראוי במקרה זה נע בין מאסר בפועל לתקופה של 10 עד 36 חודשים.

10. בבואי לגזור את העונש בתוך המתחם, ראיתי להביא בחשבון את עברו הנקי של הנאשם. מדובר במי שניהל, עד הסתבכותו בתיק זה, אורח חיים נורמטיבי ויציב. מתסקיר שירות המבחן עולה כי לא מדובר בבעל דפוסי התנהגות עבריינים או אלימים. נהפוך הוא, קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם ניהן בתפיסת עולם ובעמדות המצביעות על הסתייגות והתנגדות לשימוש באללימות כלפי האחר.

בנוסף, הבאתי בחשבון את הודייתו המיידית של הנאשם אשר לא זו בלבד שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי יקר וחסכה את הצורך בהעדת עדי התביעה אלא היא מבטאת גם הודייה ונטילת אחריות מצדו ביחס למעשיו.

לאור השיקולים לקולא אני מוצא לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם.

11. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

11.1 10 חודשי מאסר בפועל שמנינם יחל מיום מעצרו בתיק זה - 25.1.15.

11.2 5 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור משך 3 שנים את העבירה בה הורשע בתיק זה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' תשרי תשע"ו, 20 ספטמבר 2015, בנוכחות הצדדים.